

for Regeringen til at nægte sin Medvirkning til Sagens videre Fremme. Fra Regeringens Side næres der ikke noget Ønske om at gaa til en Forandring af den kommunale Valgret i Almindelighed, derimod er der jo paa enkelte Omraader ogsaa for Regeringens Vedkommende Grund til at ønske Forandringer i visse Retninger. Jeg sigter herved til den bestaaende Valgret og Valgbarhed til de kommunale Raad i Kjøbenhavn og i Handelspladserne. Det vil erindres, at Forslag i saa Henseende have foreligget fra Regeringens Side i de sidste Samlinger, uden at det er lykkedes at komme til nogen nærmere Behandling af disse Forslag. Det er imidlertid mit Haab, at jeg paa ny i denne Samling vil faa Lejlighed til at drøfte disse Spørgsmaal med det høje Ting, og jeg skal henvisse til det Indhold, som disse Lovforslag i denne Henseende vil faa, som Bevis paa Regeringens Stilling til Ordningen af de kommunale Valg.

J. C. Christensen: Jeg vil blot gøre en Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Minister. Jeg vil nemlig gøre opmærksom paa, at den Stilling, som Ministeren indtager over for dette Lovforslag, er den samme, som ogsaa tidligere Ministerier have indtaget over for ganske lignende Lovforslag. Derom have vi heller ikke været i Tvivl. Vi have nok vidst, at den nuværende Regering stiller sig ganske paa samme Maade som tidligere Regeringer over for dette Lovforslag, og derfor have vi ikke ment, at Tiden i Øjeblikket var gunstig for at fremkomme med dette Lovforslag fra Venstres Side. Vi have saa meget mindre ment dette, som det største Arbejde, vi her have at gøre, er at skaffe de Rettigheder, som Grundloven har tillagt den almindelige Valgret, respekterede. Dette er hidtil ikke lykkedes for os, men jeg vil haabe, at det en Gang maa lykkes, saaledes at det maa blive klart for alle Partier her i Landet, baade konservative og radikale, at det er den største Lykke for et Land, at de Rettigheder, som Lovgivningen en Gang har henlagt til Borgerne, virkelig blive respekterede fra alle Sider. Jeg tror, at den Dag, det gaar op

for de konservative, naa vi frem til et virkeligt Grundlag for Reformarbejdet her i Landet. Det er i Virkeligheden ikke i de konservatives Interesse at regeres, om jeg saa maa sige, paa bedste Beskub — det vil altsaa sige saaledes, at man ikke ved, efter hvilke Regler man regeres, men at det kun er de tilfældige Magthavere, der ere i Øjeblikket, som staa for, hvorledes Landet skal styres. Men det er sandelig heller ikke i Smaamandens Interesse, at noget saadant skal finde Sted. Naar de tilfældige Magthavere raade for Landet, saa at det i Virkeligheden bliver den brutale Magt, der har Afgørelsen, kommer det altid til at gaa ud over Smaamanden. Derfor har det været Venstres Arbejde at stræbe hen til at faa de Rettigheder, som den almindelige Valgret ifølge Grundloven har, respekterede, og saa længe det ikke lykkes, komme vi vanskeligt videre med Hensyn til at udvide Valgretten til Rigsdag eller Kommune. Da vi vidste, hvilket Standpunkt Regeringen staa paa, have vi ikke ment, at Øjeblikket er kommet til at indbringe Lovforslaget; men nu, da det er indbragt, tror jeg alligevel, det er rigtigt, at vi tage Sagen op og fremvise vort Standpunkt til den. Det er et Standpunkt, som er kendt. Hele Vælgerbefolkningen ved godt, hvad det er. Der har i den sidste Menneskealder ikke været en eneste Valgperiode, i hvilken Venstre ikke har vist sin Stilling over for de kommunale Valg. Jeg tror ogsaa, det er ret, at vi gøre det. Der kommer saa maaske mere Klarhed i dette Punkt, saa at Befolkningen kan se, hvor Vennerne af den almindelige Valgret have deres Plads, og hvor Modstanderne have deres. De Ændringer, som Ministeren ønskede i Henseende til de kommunale Valg, kende vi. Vi have set Forslag om Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn komme Gang efter Gang. Jeg haaber imidlertid, at naar den ærede Minister kommer med dem igen, de da skulle faa denne samme tidssvarende Behandling som i de senere Aar; jeg tror ikke, der er noget i Vejen derfor fra vor Side. Vil man reformere i den Retning, viser Tiden hen til en Udvidelse af Valgretten her i Landet og sandelig ikke til nogen Indskrænkning.